

BUĐENJE JEDNE LJUBAVI

Rođena sam u obitelji gdje se nije išlo u crkvu, ne zato što je bilo vrijeme

komunizma, već zato što mi ni otac ni majka nisu imali naviku ići u

crkvu, a kamoli se moliti, naravno nisu se ni crkveno vjenčali.

Ali moj Bog se pobrinuo da imam nekoga tko će me upoznati s njim! U

osnovnoj školi upoznala sam prijateljicu koja je išla na vjeronauk. Bile

smo nerazdvojne pa sam tako i ja s njom krenula na vjeronauk, više zbog

druženja nego li zbog samog poimanja vjere.

Naša je crkva prekrasno uređena, voljela sam biti u njoj i promatrati te

slike na zidovima, anđele i svece. Voljela sam slušati svećenika kako

prepričava biblijske priče, ono što mi se urezalo u pamćenje, a što će se

kasnije pokazati bitnim u mom obraćenju je to da nam je svećenik

naglasio **da je grijeh MIJENJATI** VJERU i **da je veliki grijeh**

napraviti abortus.

Djetinjstvo je prošlo, prošla i mladost, izlasci ludovanja, zaljublivanja, i

dalje sam išla na misu nedjeljom ali nisam ozbiljnije razmišljala o toj

svojoj vjeri. Ali osjećala sam da me Bog voli jer mi je puno toga dao u

životu.

Nakon udaje i rođenja djece skroz sam zapostavila odlaske na nedjeljne

mise i molitvu, pravdajući se time da nemam vremena, da su djeca mala i

sl. Tako je moj Bog završio u ladici, a ja sam plovila nezadovoljna kroz

život, kroz brak, i svakodnevne obaveze ni ne primjećujući da sve lošije

živim od kada sam prestala misliti o Bogu.

Jednog dana zahvaljujući modernoj tehnologiji, preko facebooka javila

mi se prijateljica iz osnovne škole. Nakon par stereotipnih pitanja – gdje

sada živiš, koliko imaš djece i što radiš prijeđe ona odmah na stvar.

Počela je odmah pričati o „živome“ Bogu te kako nemam opravdanja što

još nisam upoznala živoga Boga, kako me neće spasiti moja katolička

crkva, kako ne postoji čistilište, kako ne treba ići na ispovijed, kako se

nesmijemo moliti svecima itd. Lampica mi se odmah upalila čim je počela

pričati protiv katoličke crkve, ali kad je spomenula Djevicu Mariju i rekla za nju da je ona obična žena, koja je imala još djece i da ona nije živjela u čistoći sa Josipom tu sam skroz poludila. U tom našem prepucavanju počela mi je citirati psalame, te ovo te ono!

Tada sam shvatila da ja o svojoj vjeri ama baš ništa neznam. Ono malo čega sam se sjećala s vjeronauka nije bilo dovoljno da joj pariram u raspravi. Počela sam sumnjati i u svoju vjeru, da li smo mi katolici uistinu u krivu kad toliko častimo Djevicu Mariju i svece. U glavi su mi stalno zujale riječi moga svećenika – ne smijete mjenjati vjeru!

Ta prijateljica je iz pobožne katoličke obitelji ali je napustila našu crkvu i prešla u drugu, nešto slično protestantima. Danas sam zahvalna toj mojoj prijateljici što me je trgnula iz moje uspavanosti, što sam izazvana njenim provokacijama upotpunosti spoznala živoga Boga i svoju predivnu katoličku vjeru. Tu se pokazalo ono iz Biblije da Bog svaku vražiju nakanu okrene na kraju na svoju slavu!

U meni je odjednom počelo bujati katoličanstvo, kao manijak

počela sam pretraživati internet, kupovati duhovnu literaturu, tražila sam

odgovore kod svećenika, počela sam čitati Novi Zavjet i otprilike dođoh

do pola knjige, ništa mi nije bilo jasno, ni psalami, ni prispodobe

Isusove, te prispodobe su mi bile velika zagonetka, nisam razumjela što

je ustvari Isus nama htio poručiti. Ostavim se čitanja biblije i dalje

gutam literaturu o svecima, svjedočanstvima drugih ljudi...

Paralelno s tim osjetila sam neodoljivu potrebu prisustvovati nedjeljnim

misama, crkve su me počele privlačiti kao magnet, kada bi šetala kroz

grad morala sam ući u obližnju crkvu pa makar i na kratko, ući i pomoliti

se, sjediti u tišini i razmišljati o Bogu.

Nakon dugih 20-tak godina odjednom sam osjetila žarku želju za

ispovijedi, izašla sam iz ispovjedaonice sva u suzama, tu večer sanjala

sam Isusa i njegovu majku kako me grle.

Molitva mi je postala svakodnevna potreba, nemogu više zamisliti dan bez

molitve, odjednom sam osjetila želju ići na misu i preko tjedna, a kada

sam slučajno otkrila klanjanja pred Presvetim , mojoj radosti nije bilo

kraja.

Nakon dva mjeseca ponovo uzmem Novi Zavjet i odjednom počinjem

shvaćati sve što nam je Isus želio reći. Svaki dan raste moja ljubav

prema Isusu sve više i više, od kada je On na prvom mjestu u mojem

životu – sve ostalo je došlo na svoje mjesto. Počela sam moliti za osobe

koje su me povrijedile u životu i odnos sa njima se promijenio na bolje,

svađe u braku su prestale, a i brigu o djeci sam prepustila našoj miloj

Majčici jer ja ih sama nemogu spasiti od Zla.

Jede večeri za vrijeme molitve zamolim svoga Isusa da mi izliječi bol u

kuku, koju sam osjećala već dvije godine. Od toga dana boli više nema.

Što sam više čitala, uspoređivala i istraživala to sam bila sigurnija kako je

naša katolička vjera ispravna. Potkovana novim spoznajama i još

odlučnija u borbi za svoju katoličku crkvu ponudih onoj mojoj prijateljici

na svaku njezinu tezu kontra katoličanstva – odgovoriti citatom iz Biblije,

ali ona to nije htjela, prekinula je komunikaciju sa mnom.

I tako umjesto da me vrbovala za svoju novu vjeru, samo mi je pomogla

da se ja još više izgradim i zavolim svoj katolički nauk. Nijedna druga

crkva ne može nam pružiti prekrasnu euharistiju, oprost grijeha na

ispovijedi i tolike druge milosti.

Postala sam svjesna koliko me moj Bog voli, i ja volim

njega svakog dana sve više!

